

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

درس هفتم:

بدان که فتر آن ماند است به بثت جاودا نیست و در فتر آن از هزار گونه پنه و حکمت است. مثل فتر آن، مثل آب است روان؛ «آب، حیات تن» بود و در فتر آن حیات دل نبود. فتر آن، قصه بسیار است ولکن قصه یوسف (ع) نیکوترین قصه هاست. این قصه، از عجیب ترین قصه هاست؛ زیرا که در میان دو صندوق جمع بود: هم فرقت بود و هم وصلت؛ هم محنت بود، هم شادی؛ هم راحت بود، هم آفت؛ هم وفا بود، هم جما؛ در بدایت بند و چاه بود، در خایت تخت و گاه بود؛ پس چون در این چندین اندوه و طرب بود، در خاد خود شکفت و عجب بود.

قلمرو زبانی:

بدان: آگاه باش / دو ضد: دو چیز متضاد هم / فرقت: دوری، جدایی / وصلت: پیوستگی / محنت: رنج (جمع محن) / آفت: رنج و سختی / بدایت: آغاز و اوّل هر چیز / گاه: تخت شاهی، مسند / طرب: شادی

قلمرو ادبی:

تشبیه قرآن به بهشت (وجه شبیه: جاودانگی) / تشبیه قرآن به آب (وجه شبیه: روان) / سجع: نعمت. حکمت / تن ها. دل ها / فرقت. وصلت / راحت. آفت / وفا. جفا / چاه. گاه

گفته اند «نیکوترین»، از بحسر آن بود که یوسف صدیق، و فداوار بود و یعقوب خود او را به صبر آموخته بود، و زیخان عشق و درد او بی فتر از بود، و اندوه و شادی در این قصه بسیار بود، و خبر دهنده از او ملک جبار بود.

قلمرو زبانی:

جبار: از نام های خداوند، مسلط / صدیق: بسیار راستگو /

قصه حال یوسف را نیکونه از حسن صورت او گفت، بلکه از حسن سیرت او گفت؛ زیرا که نیکونه، بتر هزار بار از نیکو رو نیزی که یوسف را از روی نیکو، بند و زدن آمد و از خوی نیکو، امر و فرمان آمد؛ از روی نیکوش عین و چاه آمد، و از خوی نیکوش تخت و گاه آمد.

قلمرو زبانی:

قصه حال یوسف: داستان زندگی یوسف (ع) / سیرت: خلق و خو

پادشاه عاصم خبر که داد در این قصه از حسن سیرت او داد، نه از حسن صورت او داد، تا اگر توانی که صورت خود را چون صورت او گردانی، باری بتوانی که سیرت خود را چون سیرت او گردانی. آنکه کشیم سیرش نیکوترین سیرت بود، از بحسر آنکه در مقابله بجن، و فا کرد و در مقابله زشتی، آشتنی کرد و در مقابله لئیمی، کریمی کرد. برادران یوسف، چون او را زیاد نمی دیدند، و

یعقوب را بدو میل و عنایت دیدند، آهنگ کید و کرو عداوت کردند تا مک او را هلاک کنند و عاسم از آثار وجود او پاک نکند و تدیسر برادران برخلاف تقدیر رحمان آمد. ملک تعالی او را دولت بر دولت زیادت کرد و ملکت و نبوت، زیادت بر زیادت کرد، تمام میان بدانتد که هرگز کید کایدان با خواست خداوند غیب دان برابر نیاید.

قلمرو زبانی:

لئیمی: پستی، فرومایگی / کریمی: بخشندگی / عنایت: توجه کردن / آهنگ: قصد کردن / عداوت: دشمنی / تقدیر: سرنوشت، خواست / رحمان: صفت مخصوص خداوند / کید: مکر، حیله / کایدان: حیله گران

قلمرو ادبی:

سجع: نعمت و عنایت / عنایت و عداوت / هلاک و پاک
کنایه: عالم از آثار وجود تو پاک کنند؛ کنایه از «کشتن و نابودی»
تلمیح: جمله آخر تلمیح و اشاره دارد به آیه ۵۴ سوره عمران «و مکروا و مکر الله و الله خیر الماکرین»
تفسیر سوره یوسف(ع)، احمد بن محمد بن زید طوسی

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی:

- با توجه به متن درس، معادل معنایی کلمه‌های زیر را بنویسید:
دولت (نیک‌بختی)   کریمی (بخشنگی)   لئیمی (فرومایگی، پستی)
کدام قسمت جمله زیر، حذف شده است؟ نوع حذف را مشخص کنید.
«نیکو خوبتر، هزار بار از نیکو رو». ← فعل، از معنای عبارت (حذف به قریه معنای)
- در فارسی معیار امروز، برخی واژه‌ها به دو گونه تلفظ می‌شوند؛ مانند «مهربان، مهربان» در گفتار عادی، از هر دو گونه تلفظی می‌توان بهره گرفت، اما در شعر، با توجه به وزن و آهنگ، باید تلفظ مناسب را انتخاب کرد.
- در متن درس، واژه‌های دو تلفظی را بیابید. ← آمورگار، جاودان

قلمرو ادبی:

- در بند ششم متن درس، کدام نوع از روابط معنایی واژه‌ها، بر زیبایی سخن افزوده است؟ **تعاد**
در جمله زیر، دو رکن اصلی تشبیه (مشبه و مشبه به) را مشخص کنید.
«قرآن مانند است به بُشْت جاودان». قرآن: مشبه مانند: ادات بُهشت: مشبه به جاودان: وجه شبه
- در عبارت زیر، کدام واژه‌ها «جناس» دارند؟
«از روی نیکوش، جس و چاه آمد و از خوی نیکوش تخت و گاه آمد».

چاه-گاه

۴- به واژه‌هایی که در پایان دو جمله بیایند و از نظر صامت و مصوت های پایانی، وزن یا هر دوی آنها هماهنگ باشند، واژه‌های «مسجع» و به آهنگ برخاسته از آنها «سَجع» می‌گویند.

نمونه:

هُنْسِرْ چَمْهَرْ زَائِنْدَه است و دُولْتْ پَائِنْدَه . سعدی

مَلْك بَنْ بَاطِلْ است و دِين بَنْ بَلْك ، ضَائِع . کلیله و دمنه

مُبَتْ رَاعِنْيَاتْ نَيْتْ ؛ از بَرَآكْه مَحْبُوب رَانْيَاتْ نَيْتْ . عطّار

دو عبارت مسجع را از متن درس بیابید و ارکان سجع را مشخص نمایید.

د بُشْت از هزار گونه نعمت است و «قرآن از هزار گونه پسند و حکمت است / زیرا که نیکو خو، بسته هزار بار از نیکو رو

قلمرو فکری:

۱- به چه دلیلی نویسنده معتقد است که: «مَثَلْ قَرْآن، مَثَلْ آب رَوَانْ اَسْت .»؟ چون مُشْل آب پَاكْ كَنْنَدَه است و جَاوَادْگَمْيَ دَارَد .

۲- کدام بخش از متن درس به مفهوم آیه شریفه «وَمَكْرُوا وَ مَكْرَأَللَّهُ وَ خَيْرُ الْمَاكِرِبِينَ» (آل عمران، آیه ۵۴) اشاره دارد؟ تا عالمیان بدانند که هرگز کید کایدان با خواست خداوند غیب‌دان برابر نیاید!

۳- هر یک از بیت‌های زیر، با کدام عبارت درس، ارتباط معنایی دارد؟

عَطَّار خَدْمَتْ حَقْ لَكْ بَهْرَمَتْ كَهْبَسِيْ خَدْمَتْ مَلْقُوتْ اَقْتَحَمَنْدَرْه
هر کس که روی از معاملت با خلق بتافت، دنیا و آخرت در راه معاملت با حق بیافت.

سعدی صورت نیباي طَاهِرْ هِيجْ نَيْتْ اَيْ بَرَادْ، سِيرَتْ نِيبَا بِيارْ
که نیکو خو، بهتر هزار بار از نیکو رو

۴- درباره ارتباط مفهومی دو عبارت زیر، توضیح دهید:

- «الصَّبَرُ مِفْتَاحُ الْفَرَّاجِ».

- يَصْوَبُ، خُود او را به صبر آموز کار بود.

صبوری باعث می‌شود تسام کارهای بزرگ انجام برسد. و هیچ کس از صبر کردن پیشان و نادم نیست.

..... ۵

بُوی گل و ریحان‌ها

۱- وقتی دل سودایی، می‌رفت به بستان؛   بی خویشتنم کردی، بُوی گل و ریحان‌ها

قلمره فکری:

هنگامی دل عاشق من به گلستان‌ها می‌رفت، عطر خوش گل‌ها و گیاهان خوشبو مرا سرخوش و از خود بی خود می‌کرد.

۲- که نعره زدی بُلبل، که جسامه دیدی گل   بایاد تو افتادم از یاد برفت آن‌ها

قلمره فکری:

گاه ببل نغمه می‌خواند و گاه غنچه‌ای شکوفا می‌شد تا یاد تو در خاطر من جای گرفت، همه آن زیبایی‌ها را فراموش کردم.

۳- تا عهد تو در بستم عهد ہم بگشم   بعد از تو روا باشد نقض ہم پیمان‌ها

قلمره فکری:

تا با تو پیمان مهر و دوستی بستم، با دیگران پیمانم را شکستم؛ با وجود تو (عهد و پیمان بستن با تو)، شایسته است که پیمان‌های دیگر شکسته شود.

۴- تا خار عنم عشق آوینته در دامن   کوتاه نظری باشد رفتن به گستان‌ها

قلمره فکری:

کسی که گرفتار غم عشق تو شد اگر اندیشه رفتن به باغ و بوستان را داشته باشد، نشانه نادانی و کوتاه‌فکری اوست.

۵- کرد طبت رنجی، مار بر سد شاید   چون عشق حرم باشد، محل است بیابان‌ها

قلمره فکری:

اگر در خواستن تو رنجی به ما رسد، شایسته است؛ کسی که به کعبه علاقه‌مند باشد، تحمل دشواری بیابان‌ها آسان است.

۶- گویند گو «سعدي» چندین حسن از عشق   می‌کوییم و بعد از من گویند به دوران‌ها

قلمره فکری:

می‌گویند: ای سعدی این همه از عشق معشوق مگوی، می‌گوییم؛ نه فقط من از عشق او سخن خواهم گفت بلکه بعد از من دیگران نیز در طول زمان از عشق او سخن خواهند گفت.

کلیات اشعار، غزلات، سعدی

درک و دریافت

۱) کدام نوع لحن برای خوانش این شعر مناسب است؟ چرا؟

۲- چرا این سروده، در ادب غنایی جا می‌گیرد؟ ۹۹۹۹۹

ادبیات سفر و زندگی

در دس تخت این فصل، بخشی از نوشته حکیم ابو معین ناصره خسرو قبادیانی، سراینده قرن پنجم را خواهیم خواند. در این نوشته، ناصره خسرو بخشی از رخدادهای سفر خویش را با ذکر زمان و مکان و شرح جزئیات و توصیف حالات اشخاص، بیان کرده است (سفر نامه) در تن «کلاس نقاشی» پھرسی حافظه ای از یک کلاس دوران تحصیل خویش را با توصیف و چاشنی متنزه نوشته است (حافظه مختاری).

سفر نامه ها یا حافظه مکاشفت ها در تحقیقت، بخشی از «زندگی نامه» هستند. آثاری که اشخاص با ثبت حافظات و گزارش احوال خویش یا شرح رخدادهای روزگار و اسنکار دیگر را بر جای می کردند؛ «حسب حال» یا «زندگی نامه» خوانده می شوند؛ مثلاً، «پیغمبر مدد چشم مابود» بیان حالت و حال عاطفی «جبلالآل احمد» است که با زبان صمیمی «رباشه نیما» نوشته شده است.

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

